

Iar brazii se deșteaptă, se miră asta ce-i?,
Se bucură și cântă ca îngerii și ei.

Tu n-ai văzut pădurea, copile drag al meu,
Dar uite ce-ți trimite dintr-însa Dumnezeu.

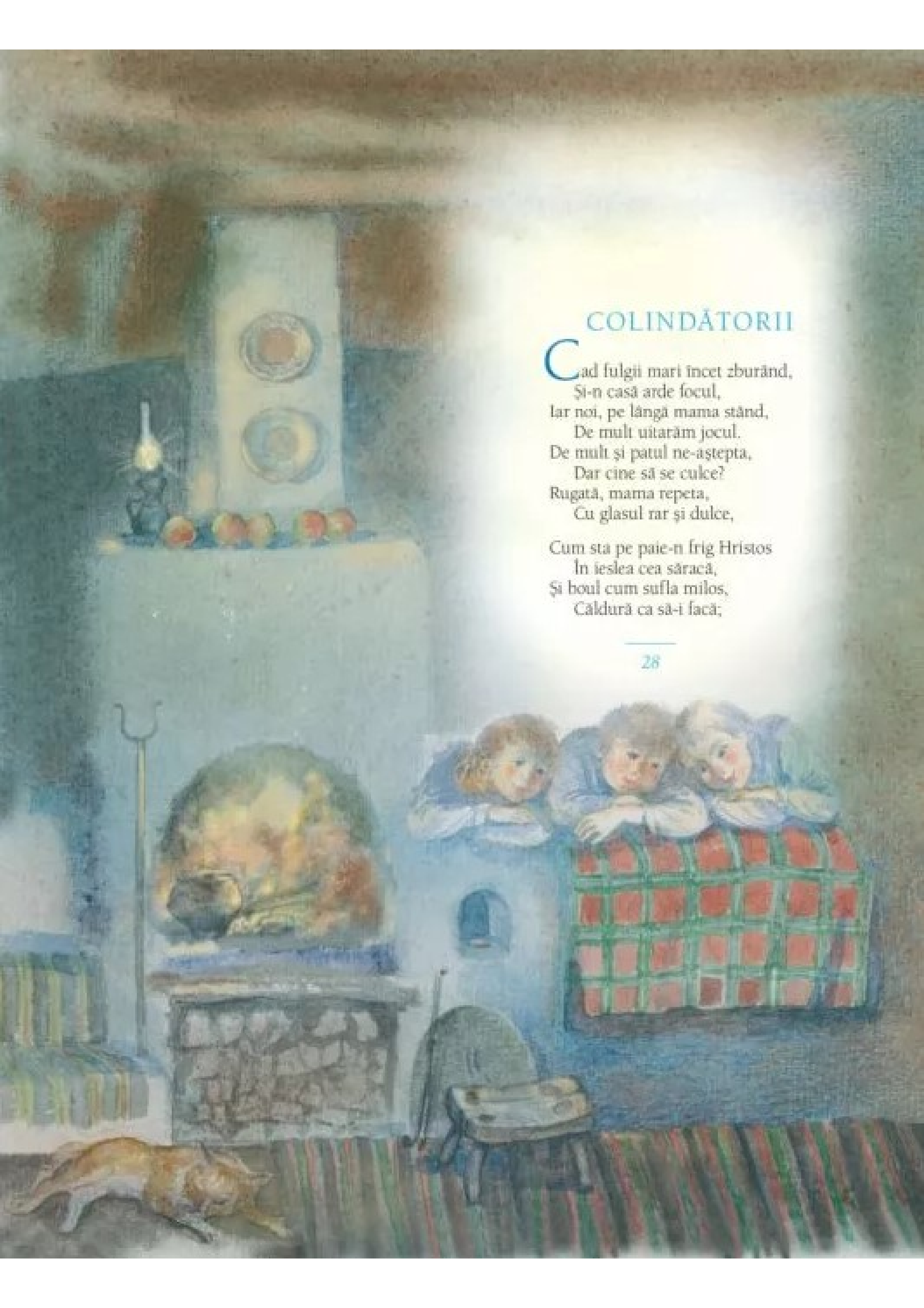
Un înger rupse-o creangă din brazii cu făclii
Așa cum au găsit-o cu flori și jucării.

Depart e într-un staul e-n fașe-acum Iisus,
Și îngerii, o, câte și câte i-au adus!

Dar el e bun și-mparte la toți câți îl iubesc.
Tu vino, și te-nchină; zi: „Doamne-ți mulțămesc!”

COLINDĂTORII

Cad fulgii mari încet zburând,
Și-n casă arde focul,
Iar noi, pe lângă mama stând,
De mult uitărăm jocul.
De mult și patul ne-aștepta,
Dar cine să se culce?
Rugată, mama repeta,
Cu glasul rar și dulce,
Cum sta pe paie-n frig Hristos
În ieslea cea săracă,
Și bouul cum sufla milos,
Căldură ca să-i facă;

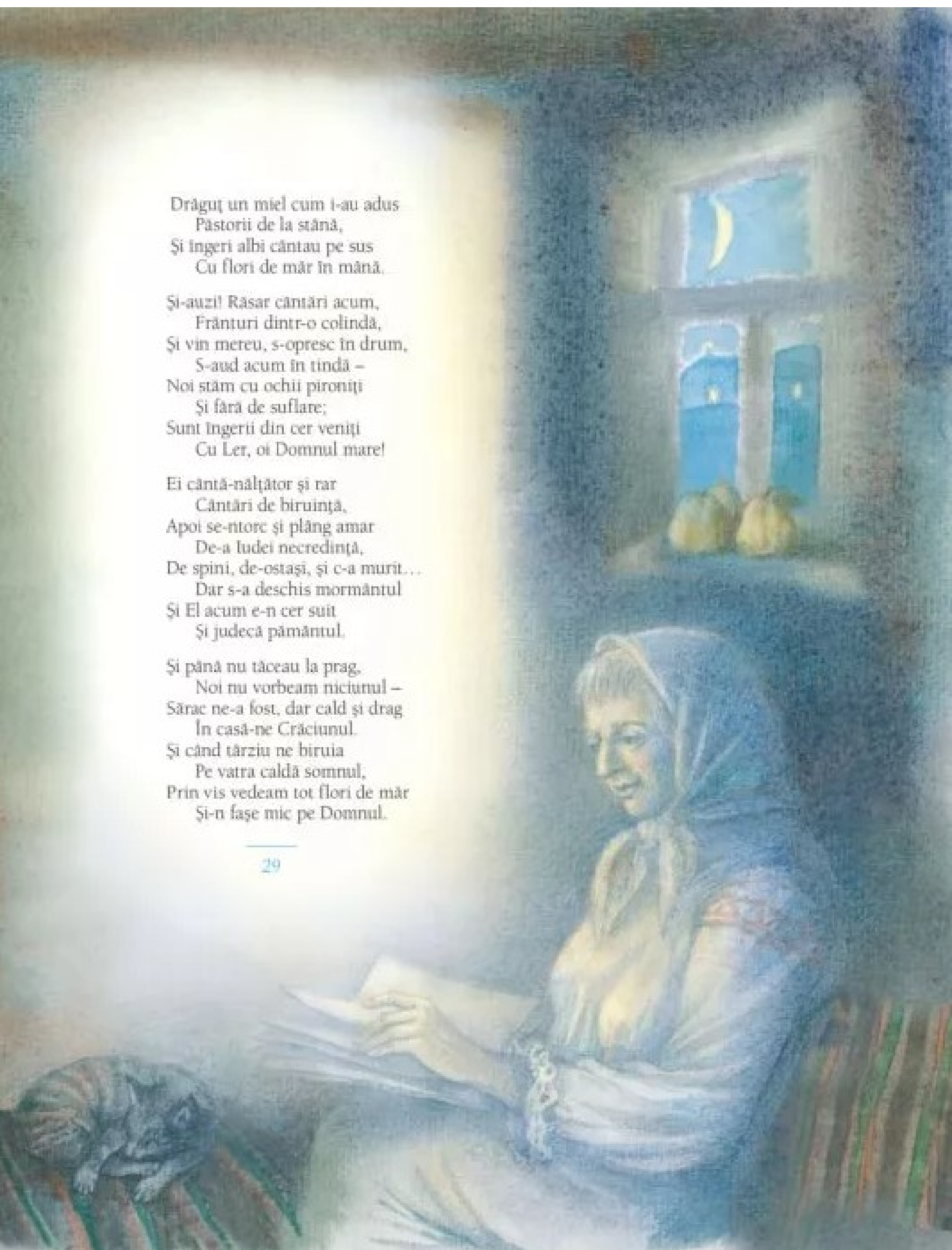

Drăguț un miel cum i-au adus
Pastorii de la stână,
Și îngeri albi cântau pe sus
Cu flori de măr în mână.

Și-auzi! Răsar cântări acum,
Frânturi dintr-o colindă,
Și vin mereu, s-opresc în drum,
S-aud acum în tindă –
Noi stăm cu ochii pironiți
Și fără de suflare;
Sunt îngeri din cer veniți
Cu Ler, oi Domnul mare!

Ei cântă-nălțător și rar
Cântări de biruință,
Apoi se-ritore și plâng amar
De-a ludei necredință,
De spini, de-ostași, și c-a murit...
Dar s-a deschis mormântul
Și El acum e-n cer suit
Și judecă pământul.

Și până nu tăceau la prag,
Noi nu vorbeam nicturul –
Sărac ne-a fost, dar cald și drag
În casă-ne Crăciunul.
Și când târziu ne biruia
Pe vatra caldă somnul,
Prin vis vedeam tot flori de măr
Și-n fașe mic pe Domnul.

POMUL CRĂCIUNULUI

Tu n-ai văzut pădurea, copile drag al meu!
Pădurea tarna doarme, c-așa vrea Dumnezeu,

Și numai câte-un viscol o bate uneori.
Ea plânge-atunci cu hohot, cuprinsă de fiori.

Și tace-apoi și-adoarme, când viscocele pier.
În noaptea asta însă vin îngerii din cer.

Și zboară-ncet de-a lungul pădurilor de brad,
Și cântă-ncet; și mere și flori din sân le cad.

Iar florile s-antină de ramuri până jos
Și-i cântec și lumină, și-așa e de frumos!